

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Rerum Divinarum In Psalmos
Quindecim**

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3683

83 Quàm dilecta tabernacula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60352)

te mea & spiritu conuersus, sacrificiū laudis ac vota tibi Deo omnipotenti faciam in terris, vt post labores, & certamina exantlata vitæ, beate redemptionis tuæ beneficio, ad cœleste templum tuum sublatus, hymnum gloriæ tuæ in perpetuū dicā

*Meditationis in Psalmum
LXIII. finis.*

ARGUMENTVM PSALMI LXXXIII.

In hac Ecclesiæ terrestri domo, inter summa vitæ mala suspiranti & anxiante menti, in Deo salus & requies est. Ad quorum in terris ad DEVM relata desideria sunt, ijs à morte corporis ad illam æternam sedem ac domum, in qua diuina mens inhabitat, aditus erit.

MEDITATIO IN PSALMUM LXXXIII. iuxta Hebræos Lxxxiiij.

Magnus

Magnum desiderium animi mei,
 mea Deus salutis ac vitæ, ad te to-
 ta defertur mente, vt in hac ima-
 iacens tellure, in tuum me feram conspe-
 ctum, tuam amabilem gratiam exundã-
 te animi mei sensu ac voto exoptans. Quid
 enim est in hac conditionis ac rerum ina-
 nitate, in quo animus meus acquiescere
 possit? quem innumerabiles circumclu-
 dunt sollicitudines, & cui assiduo obuer-
 santur ea, quæ alto illum sensu obruunt
 dolorum & premunt. Perturbantur &
 inuoluuntur res humanae ceu tempestate
 atque turbine, nec quicquam est quod nõ
 rebus omnibus aduersis labefactatum con-
 cidat: vigor ætatis, affluentia honorum,
 opum, depascitur illa tēpus: morbi, mors,
 deuiant variarum rerum impēdentes
 omni momento ruinæ & conficiunt. Nec
 tamen hæc grauissimarum ac subitarum
 conuersionum plena, homines amentes im-
 becillitatis commones faciunt suæ, vt reli-
 ctis humanis, in tua Deus via vestigia po-
 nant,

nant, ad gloriam requirendam tuam. Solus enim te quarentes à malis liberas, tui nominis causa, & conditione amplificata nostra, nos abdis in tuo tentorio, & in tui tabernaculi latebra abscondis, ut tuam ô Domine ac Deus noster, gratiam ac benignitatem consequamur. Hanc ego spero perpetuò fouēs, semper ad tuas laudes addam, & in hac habitatione terrena, ad tua aeterna tabernacula mente ac corde intento ero. Quam enim omni amabilitate præstans tuarum sedium contemplatio est?

Amabilia
habitacula.

& Aulas domini.

Quam dilecta tabernacula
tue Domine virtutum:
Concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.

Ingens animi mei desiderium est, quod conficior recordatione tui Deus, in hac sede exilij mei terra, & ad illam tuam aeternam requiem tuaque regna ingemiscite propter magnitudinem curarum mentis.

mente suspiro. Hoc nobis oneris imposuit
 lex delicti, qua lege deuincti, molesta &
 difficilia omnia subimus, verum ihs libera-
 ti, & à malis remotissimi erimus tum,
 cum relictà hac conditione terrena, ad tu-
 am cœlestem perueniemus domum, vita
 & tranquillitate vera & infinita plenã.
 Quid ergo mihi tam optandum, quàm ut
 ab his curis & terrena mole liber, adire
 tua sancta templa possim? in quibus tua
 illustrer luce, in te exultem, æterna gloria
 orner. Hoc quod præstet in vita nihil est,
 nam & in tenebris gradimur, & inter
 mala ingemiscimus & pleni infamia pro-
 pter peccata nostra sumus. Sed nihil in
 tuis tabernaculis tale, in quibus tu domi-
 natu, potentiãq; sceptro æterno, & cui ge-
 niorũ innumerabilis astat exercitus, tua
 efficientium iussa, tuumq; sanetum nomẽ
 perenni celebrantium laude, opulenta ac
 præclara eorum hereditas es, qui cum tu-
 is iussis obsecuti, desideria sua ac spes ad
 te directas & conuersas habuerunt, ex ho Apoc. 14.

minibus redēpti, apud te perpetuū viuunt.
 O si ad hanc quā vigilanter requiro & sū-
 tio fœlicitatem, mihi aditus fiat, vt te De-
 um, tuamq̄, contempler potentiam et mag-
 nificentiam, glorierq̄, in tuis in perpetuū
 donis, tuum nobile nomen inter beatus
 mentes semper iusta venerans laude. At
 tu meus amor Deus, languentem desiderio
 tui regni animum, imple sperata salute et
 satia, vt in tuis atrijs apud te eternū ha-
 bitem. Hanc ego magnitudinem boni,
 cū etiamnum in terris mortaliq̄, hærēs
 corpore, fiducia in DEVM sublata per-
 sentirem,

Cor meum & caro mea ex-
 ultauerunt in Deum viuum.

HAEC enim exuberantia latitiae est
 mea, quam nulla orbis aut terrarū
 illecebra adferunt, solus praestat Deus, re-
 rum omnium supremus, manu, potestate-
 q̄, eterna, amabili gratia sua me perfun-
 dens, vt mea menti & corpori inseratur
 lux

lux & gaudium, quod nemo eripiat aut Ioan. 16.
 auferre possit. Sempiternum ergo lati-
 tia mea feram fructum, ex tenebris in lu-
 cem, ex satana potestate ad te Deus con-
 uersus, qui omnes fluctus mea sedas vita,
 tempestatesq; tranquillias, vt omnis in te
 pax mea sit, omnem mentem exuperans, Ad Phil. 4
 exultante propter gratia tua immensita-
 tem corde meo & carne, è qua te Deum
 viuum nouissimo die spectabo, & contem-
 plabor, & in perpetuum viuam. O spem
 amplam ac summam meam, tributam à
 te, & confirmatam misericordia tua,
 qua beata in perpetuum gaudent & ex-
 ultant mentes.

Etenim passer inuenit sibi
 domum: & turtur nidum y-
 bi reponat pullos suos.

Si enim benignitas tua, ea quae parua
 videntur diuinitus tuetur ac seruat,
 quanta eius vis erga homines tui aman-
 tes erit? passerum generi, & turturum
 H 5 pullis

pullis prospicietur, auersa à iustorum hominum salute cura erit tua? Si volucres aëre & coelitus aluntur, beneficia certè tua multò magis exuberabunt in eos, qui tuo amore perfusi, tua seruāt mandata & exequuntur. Hanc vt à te Domino felicitatem, & à Deo seruatore meo misericordiam consequar, sustine me gratia tua, et vitam tue turturis serua, omnis vt voluntas mea tuis iussis parens, ad sacram tuā sedem intenta sit, semper tue iustitia confidam & gloria. Vitam abs te adeptus, vt te sequerer mandauisti, quo facto ea non corporis interitu finiretur, sed aeterna esset in tuo sacrario, tua potentia condita. Hac illa sunt

2. Esā. 8.

Altaria tua Domine virtutum, rex meus & DEVS meus.

IN quibus redempti à terra, offerunt tibi regi aeterno, hostiam laudis aeternae, gratam tibi & acceptam, ac te DEVM viuem.

viuentem in perpetua secula, ante tuum Ad Phil. 4.
 folium proni venerantur. O tuum coele- Apoca. 7.
 ste templum, tuaque diuina altaria, suffi-
 mento orationum sanctorum, ac tuae glo-
 ria & reconciliationis plena. At quam du-
 ra exilij mei sors est? grauati mortali
 corpore & in terra, procul à tuo Deus coe-
 lesti templo semoti, cui omnia adaugent
 dolorem. Sed magnum me desiderium
 tui erigit ad spem, vt in hac poenitentia
 ara, offeram tuae maiestati cor contritū
 & humiliatum, sacrificaturus gratijs a-
 ternis tūm, cūm ab huius mortis corpore
 liber, tua diuina & immortalī in caelo sa-
 lute fruam. Tum enim perpetuū beatus ero,
 tua inuisens altaria, & inter eos receptus
 qui destinati ad vitam & aeternitatem
 sunt. Hi enim

Beati qui habitant in domo
 tua Domine, in secula seculo
 rum laudabunt te.

H 6 Illustrat.

Continen-
 ter, perpe-
 tuū.

Illustrati enim gloria tua, ac perpetuo
 beati, tuo aeterno fruuntur aspectu, et
 animis exultantes ante tuum solium, lau-
 des tuas perenni auro celebrant, parta iam
 victoria corona ea, quae ab mundi initio
 promissa & destinata ihs est, qui in te de-
 fixa spe, tua mandata sunt executi. Tu
 quidem initio, homini cum vitalem tuum
 spiritum afflauisses, felices attribueras se-
 des, & terrestri, sed deliciarum pleno ho-
 to collocaueras, donatumque innocentia
 iustitia prima, rectum feceras & immu-
 talem, ut tuis mandatis parens, & pra-
 scriptam à te vitam viam sequens, cum tibi
 visum esset in caelum transferretur. Sed
 hac capitis humani corona ablata est in-
 genti eius delicto, irrogata procius tunc
 ei, tum omni posteritati morte, ut domi-
 eiectus & profligatus tua, exilij sui sedem
 terras coleret. Sed te benignitatis aeterni-
 tas flexit ad gratiam, ut repudiato & ad
 inferos deiecto, tuam gloriam & iustiti-
 am redderes, & in tuam eum familiam
 recipere

4. Esd. 3.

reciperes, congregato & electo ex omnibus gentibus coetu, quo ceu ouili tuorum electorum, in fidei unitate contineretur. Sed decertandum in ea terrestri domo, & quasi militiam agendam, qua peracta domicilium ei in caelo sempiternū, & in perpetuum possidendam stationem fore, quā ita demū assequeretur, si in terris degēs, ex illo vnico tuæ Ecclesiæ coetu non deflueret, nec auersa ab eo consilia sequeretur. Ab illa enim alieno nullam salutis sp̄ vnquam fore. Non enim tu dissensionis es Deus, pace abundans æterna, tuis vt pacem inter se mutuam fraternè & syncerè in te colerent præcepto nouo dato manda- Ioan. 13.
uisti: Ita conglutinatos per fidem & charitatem, tibi sacrificia facturos iustitiæ sempiternæ atque veræ. Hæc voluntas est tua, quam vtinam omnes homines sequantur, vt quod omnis foelicitatis est caput, beati esse, & domi tuæ habitare possint. Sed multi non cum diuina simplici- 2. Cor. 1.
tate ac synceritate, sed in sua mentis vani-

tate versantur, & animo caligantes, turbulenti erroribus pleni, connexionem illam & illud reconciliationis aeternae pactum cum homine tuo, quantum in ipsis est, secessione sua abrumpunt atque violant. Ita tuis sanctissimis septis munimentisque egressi exulant, & ut palantes oves lupi satanae in praedam cedunt. At quid est beata fors est in tua domo habitantium? quae tecti ab omni iniuria vitae sunt, ut nunquam commoveantur. Non enim ut labefactentur unquam permittes, securos eos praestabis, ut ceu virentes oleae in tua domo semper versentur, pro eo ipsi sacrificio gratiarum actionis, ad tuas aras facti, augusto et glorioso numini tuo in aeternum laudem tribuunt, suae auctoris salutis, a quo ad tuas sacras perducti sedes, in perpetuum beati erunt. In hanc electorum tuorum partem, o mea mentis delicia Deus me voca, ne tua excludar misericordia ac domo, aditus mihi ad tuas sublimes sedes per intimam tuam misericordiam sit, ut te amem

Psal. 52.

ma mea iugiter extollat, & per omnem
 aternitatem laudet. Videbo enim saluta-
 re tuum, tuā misericordiam & gloria mea
 Deus, quoniam

Beatus vir, cuius auxilium est *Heb. transf.*
 abs te, ascēiones in corde suo *In corde eo*
 disposuit, in valle lachryma- *rū semita*
 rum, in loco quem posuit. *tua trāseū-*

Etenim benedictionem da *tes vallē fle*
 bit legislator, ibunt de virtu- *tūs fontem*
 te in virtutem, videbitur De- *ponent eā.*
 us Deorum in Syon. *Etiā cister*

Equidem infirma et omnis roboris ex- *nas pluvia*
 per nostra conditio est, & qua nemo *implebit, i-*
 fideret ut possit. Hanc nisi tu manu tua *bunt, &c.*
 & potentia confirmes Deus, concidemus
 subito, nec vires vlla nos ab summo inte-
 ritu tuebuntur. Ad eodē vana res ac leuis
 est genus hominum, per facili impulsu cor-
 ruens, vt nisi tua ope nullo presidio com-
 munitum sit. Nulla enim sublimitas est
 tanta, quam non vis tua frangat & de-
 struat

- struat diuina, si aduersus eam se effera
 1. Cor. 1. vt nemo de potestate sua ac fortitudine
 sed in te, in quo sunt omnia gloriari possit. Quae sunt ergo firmamenta stabilitatis nostrae, si tuam subtrahas manum?
 2. Par. 20. nec nos fortitudine ardua tua, & cui resisti non potest defendas? Atque o beati eos, qui suo robore diffisi, omnem in te fortitudinem suam constitutam habent, si te fundamento iacto, nulla vt eos inuictum malorum vis conuelleret & euertere possit. Semite enim ac viae in corde eorum sunt tuae, quae illos ad tuum ducunt sacrarium, a morte ad vitam, vt ambulent coram te in lumine viuientium, nec ad vlla quae ipsis noxia, aut tibi ingrata esse possint, deflectant. Implet enim eos tuae letitia defensionis, & principali spiritu sustentas, vt quanquam ipsi ceu per tristem artemque vallem, quae omnem merorem affletum inducat, vitae agant cursum, tamen confirmati auctique animis diuinitus, difficultates omnes exuperent vitae, semper exuliam

exultantes tua salute, vt ipsis in hac hor-
rente omnium rerum solitudine, quasi per
irriguam amoenissimis fontibus regionem
atq; oram iter esse videatur. Longinqua
quidem euntibus per abrupta vitiorum et
aduersa omnia vitæ est via, sed tu semper
presens, eorum difficultati succurris, &
mala benignè mitigas, ne illis frangan-
tur, aut siti perniciosarum rerum enecti
succumbant. Quin etiam vires agris suf-
ficis, vt abs te adiuti, puteos ad se confir-
mandum effodiant, quos tu stillantibus in
eostuæ gratia aquis imples, ad omnem au-
ferendum dolorem innumerabilium vitæ
malorum. Hoc solatio affecti, confirmati-
q; diuinitus viam mandatorum tuorum
currunt, semperq; proficiunt in opulencia
cœlesti, aucta in immensum iustitia eo-
rum ac virtute, vt ad cœli sublimitatem
pertingant, apud te Deum in cœlesti Syo-
ne apparituri, ad percipiendam immorta-
litate ac vitæ immarcescibilem coronam.
O meam summam spem, & altum mentis
meæ

Exod. 33. mea votum, tuae salutis & immortalitatis à morte corporis percipiendae desiderium plenum. Interea in vita statutus super petram, ac stans in cauierna rupis Ecclesiae Catholicae tuae, praeeunte facie tua, ac tua gloria transeunte, manu tua tectus post te videbo, ac tandem peracta vita, apud te apparebo in caelesti Syone, facie ad faciem visurus te Deum meum. & salua fiet anima mea. Hunc vt ego fructum tuae misericordiae percipiam, & ea manante è tuo solio gratiae aeternae fonte, in hac lachrymarum valle me seruet,

Propugnaculum Clypeus Scutum.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam, auribus cipe Deus Iacob. Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui.

Verè enim virtutum & exercituum es Deus, victoriarum per terras auctor, qui sublimi imperas aetheri terris & mari, ac formidabilis regibus terrarum.

tuam in omni natura potentiam ostendis. Psalm. 75.
 Hac ego roboris tui magnitudine confisus,
 te meae salutis autorem in quo omne praesidium
 meum situm est, magnis meis precibus inuoco,
 & oro, vt orationem meam exaudias,
 & aures attentas meae supplicii voci praebeas,
 exoratus & veniam meis delictis dans,
 pro tua clementia, quam iis, qui te pura
 prece inuocant, praestas. Ne ergo vultum
 a me tuum abde, qui per fugium es omnium
 tibi fidentium, sed benignè respice in faciem
 CHRISTI vnigeniti filij tui, redempto sua morte
 hominum genere, oleo latifisco inuncti, vt
 ipsius interuentu nos ad te supplices conuersos,
 mitis tuus fauor salute diuina illustret.
 Quàm felix ergo si tuam mihi non negaueris
 clementiam ero? quam in aditis tuis versans
 & in domicilium tuum perductus plenè consequar.

Quia melior est dies vna in *Suauior.*
 atrijs tuis super millia.

Elegi

*Malim ad
lumen esse.*

Elegi abiectus esse in domo
Dei mei magis, quàm habi-
tare in tabernaculis pecca-
torum.

His fines rerum ac iudiciorum tuorum
diuinorum meta sunt, atque hic or-
do aeternus, cuius fata & exitus, vniuersi
audiant nationes omnes, & attendat om-
nes terrarum incola, vt veram vitam tene-
ant viam, ne mente gressibusq; suis de tu-
is deflectentes vjs, in feralem miseriam aet-
ernam locum detrudantur. Vniuersa res cre-
ata teritur & sunt, earumq; iussu tuo, cui om-
nia seruiunt, finis erit, & ipsa hominis vi-
ta ceu umbra atque stipula igni confecta
celeriter euanescit. Quid ergo mille anni,
si spacia temporis ac vite quantumuis lo-
ginq; mors abrumpit? Cum in tuis atrijs
Domine, mille anni habeantur pro hester-
no die praeterito, vix vt tot in terris anni
caduci, cum aeternitatis die vno conferra
possint. Nos in terris animi dolor perenni-
s, & conscientia nostrorum peccatorum
&

& aduersarum rerum diritas vrget, nec
 vllam certam requiem habemus, sed in tu
 am domum coelestem asciti, expertes ma-
 lorum ac mortis erimus, & à nostris re-
 quiescemus laboribus, æternùm beati. Hac
 nos consideratio Deus, vero tui impleat
 metu, vt in tuis aditis versari malimus,
 quàm incolere iniustitia plenas sedes. Si 1. Cor. 7.
 ergò & tempus angustum est, & totius
 mundi species abit, & vna calamitas om-
 nia inuoluet, certè ad hanc effugiendam,
 nostra saluti in vita consulendum erit, vt
 animas nostras saluemus, ne tuo diuino Luc. 9.
 excludamur regno, magna ira tuae die,
 cum vnà cum sanctis angelis, tuaq; ingen- Luc. 21.
 ti potentia & gloria venies, conuocatis ab Matth. 24.
 extremo terrarum ac coeli, ad alterũ ex-
 tremum omnibus gentibus, vt singulis dig-
 ra tribuas. Tum si regnum tuum, quod Luc. 17.
 nunc quidem intra nos est, secuti sumus,
 aliena ab delicto & iniustitia omni mente
 felices certè ac beati, tu cum veneris eri-
 mus, statuti ad tuam dexteram, ac vocati
 ad

ad possidendum tuum regnum paratum
nobis ab orbe condito. Itaque nostrum
discernamus tempus, visitationis nostrae
die, hanc terrestrem cupiditatum dese-
ramus domum, in diuinis atrijs mentes
habitantes, ne inexpectatò obruamur
magnae diei aduentu. Quid enim pro-
rit in hac vita accipere bona, vt aeterna
sequantur mala, quid mundum vniuer-
sum lucrari, si anima fiat iactura? at
Deus ab illa summa calamitate nos be-
nignè tuere, tui nominis causa, & in tuis
atrijs serua, vt in hac terrestri Ecclesia
tuae domo, tuisque vjs perseverantes, in
tuam requiem, tuaque atria intremus. Hinc
nos foelicitatem diuino consequemur pro-
misso, quae salute nos vestiet, & semper da-
raturam nobis praestabit abundantiam
bonorum.

Heb.

Quia Sol et
Scutum do-
minus DE-
VS. Lux et
securitas.

Quia misericordiam & ve-
ritatem diligit Deus, gratia
& gloriam dabit Dominus.

Not

Non priuabit bonis, qui ambulat in innocentia.

O Sperata leticia exundantem vim,
 qua nos ad tui gloriosi tabernaculi
 sedem adducet, quam nulla temporum lō
 ginitas, nulla mortalium rerum iniu-
 ria conuellet. Si enim te sequemur, vita *Ioan. 8.*
 habebimus lumen, qui nostra lux es & sa-
 lus & firmamentum. Tu ceu sol terras,
 ita splendore tuo mentes illustras, & vo-
 luptate perenni latificas. Tu clypeus cui
 confidam meus, cui omnis est in tuo prae-
 sidio salus, qui gloriosus dominatu aeterno, è
 tuis diuinis thesauris, gratiam & glori-
 am, bonaq; aeterna tribuis ijs, qui tuum
 metuunt nomen, & integrè atque inno-
 center viuunt. Non enim eorum vota de-
 stitues, semper eos fauor tuus comitabitur
 luce tua maiestatis perenni, in cuius spen-
 dore omnes gentes ambulant, ad omnem
 aeternitatem temporū eis affulgente. Exore
 re mihi diuina lux, desideratum menti
 meae

mea sydus, vera iustitia sol, & profunda
 atque abdita cordis mei habitante ap-
 te luce imple, vt cupiditatibus prauis am-
 tis, tibi omnipotenti Deo, in corde meo po-
 re seruiam, semper ad te cogitatio mea
 intenta & directa sit, ne aut multitudi-
 & atrocitate criminum meorum, aut ma-
 lte opprimar & caligine malorum. Tu
 aduersus ea potentia tua scutum obuerte
 ac mihi in malis meis esto perfugium &
 rumnarum, ne tuum inuocans nomen, au-
 te Deum viuentem in perennia secula te
 ta mente adorās, aternis destituatur bonis,
 nec dum tuus inutilis seruus, in hac affli-
 cta & flebili conditione vite, tibi Domine
 caeli & terra humile & inutile ministere
 um meum exhibeo, fiducia vnquam mea
 defixa in te frustretur. In quo omnis feli-
 cilitatis perfectio est, quoniam

G. Exreci-
 tuum.

Domine virtutum, beatus
 homo qui sperat in te.

Mundum

Mundani quidem homines, quum
 res suas aternas fore sperent, in ea-
 rum abundantia gloriantur & fidunt,
 sed nulla in ijs constans & duratura vis
 inest, omnibus dominante morte, qua abo-
 lentur terrena omnia & succiduntur, vt
 ex ijs qua ipsi in pretio habuerunt, nulla
 eos beatitudo sequatur. At eorum qui in te
 Domine omnipotens spem suam habent,
 magnitudo excellens bonorum, in qua
 gloriosè exultent, erit: vt in perpetuum
 beati sint, diuina ornatu salute, tua domus
 vbertate circumfluentes, & tuarum deli-
 ciarum caelestium flumine perfusi. Ge-
 munt quidem in terris filij tui exules, &
 in hoc mortali corpore, ac vanitate rerū
 omnium lachrymis pascūtur, nec vlla ni-
 si in te firmamenta vitæ ac rerum suarū
 habent. Sed tu Deus eorum munimentū
 ac spes es, qua tuarum alarum presidio
 freti, in hac terrena vita, in tuis taberna-
 culis manent, in perpetuum à morte cor-
 poris apud te habitaturi. Solus enim ostē-
 dis

dis & tribuis bona tibi fidentibus, qua
 tuo vitali fonte, ab tua aeterna sede in eo
 exundant, te res eorū ac fata superne atq;
 caelitū fortunante. Hac me spes Deus me
 us, apud quem meos affectus effundo, con-
 fitentem tibi nunquam frustretur. Regni
 animus meus est expectatione tua salutis
 tuas amabiles sedes, tuāq; sublimia tem-
 pla, inter seculi curas anxie requirens
 hanc meam expectationem tu qui deside-
 rijs tuorum semper benignè ades, imple
 sic tuum domicilium ingressus, tuāq; a-
 terna altaria visens, absterfa omni ex
 meis oculis lacrymā, o cordis mei inti-
 mum atque vnicum desiderium, beatum
 semper, & ad omnem aeternitatem era.

*Meditationis in psalmum
 LXXXIII. finis.*

Argumenti